

**Program för lika
rättigheter och
möjligheter oavsett
sexuell läggning,
könsidentitet eller
könsuttryck
2018-2022**

stockholm.se

Program för lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsidentitet 2018-2022

Juni 2017

Dnr:171-116/2017

Utgivare: Stadsledningskontoret

Innehåll

Introduktion	3
Inledning	4
Övergripande inriktning och fokusområden	8
1. <i>Våld, diskriminering och andra kränkningar mot hbtq-personer ska upphöra</i>	
2. <i>Unga hbtq-personer ska ha lika rättigheter och möjligheter</i>	
3. <i>Hbtq- personer ska ha likvärdigt stöd, omsorg och vård (sociala tjänster)</i>	
4. <i>Hbtq-personer ska ha likvärdig tillgång till kultur, idrott och fritid</i>	
5. <i>Staden ska samverka med civila samhället för hbtq-personers lika rättigheter och möjligheter</i>	
Genomförande och uppföljning	10
Referenser	13
Begreppsdefinitioner	15

Introduktion

Detta program tydliggör den övergripande inriktningen för stadens arbete med att säkerställa lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck i enlighet med visionen om ett Stockholm för alla.

I programmets första del beskrivs bakgrund till utmaningarna för att tillgodose hbtq-personers rättigheter och stadens övergripande inriktning inom området.

Den andra delen pekar ut fem prioriterade fokusområden för stadens nämnder och bolagsstyrelser. Verksamheterna ska i sin ordinarie planering själva konkretisera vilka aktiviteter de behöver genomföra inom de fokusområdena för att nå stadens mål samt hur de ska samverka med andra aktörer.

Den tredje delen av programmet beskriver ansvarsfördelning och övergripande arbetssätt samt hur uppföljningen ska göras.

Avslutningsvis definieras ett antal centrala begrepp inom området.

Inledning

Ett Stockholm för alla är en stad som lever upp till och respekterar de mänskliga rättigheterna. Ett Stockholm för alla innebär att alla har möjlighet att vara sig själva fullt ut i livets alla skeden.

Hbtq är ett samlingsbegrepp för homosexuella, bisexuella och transpersoner och queera personer som grupp. Det är dock viktigt att komma ihåg att det inte är en homogen grupp eller enhet. Det som är gemensamt är att individen bryter mot heteronormen som förutsätter att alla är antingen kvinnor eller män, att de är cis-personer (d.v.s. identifierar sig med det kön de tilldelades vid födseln) och att de attraheras av det motsatta könet.

Homosexuellas, bisexuellas och transpersoners formella rättigheter har gradvis stärkts i Sverige under flera år. Trots detta finns brister när det gäller hbtq-personers livssituation och villkor, inte minst när det gäller transpersoners situation.

FN:s konventionsövervakande organ har påpekat att Sverige brister i att kartlägga och åtgärda utsatta gruppers livsvillkor. När det gäller hbtq-personer saknas i stor utsträckning både kvantitativ och kvalitativ data som synliggör hbtq-personers utsatthet och behov.

En granskning av Stockholms stads externa kommunikation visar att representationen av människor med annan sexuell läggning än heterosexuell och personer med könsöverskridande identitet eller uttryck är bristfällig¹.

Erfarenhet av och rädsla för våld, trakasserier och andra former av hatbrott är vanligare förekommande bland hbtq-personer än bland heterosexuella, vilket leder till ohälsa. Dubbelt så många homo- och bisexuella personer anger att de har nedsatt psykiskt välbefinnande jämfört med heterosexuella². Transpersoner tenderar att ha ytterligare nedsatt psykiskt välbefinnande³.

Unga hbtq-personers utsatta situation uppmärksammas enligt forskningen överlag inte tillräckligt i skolan där de ofta känner sig otrygga. I synnerhet utsätts unga homo- och bisexuella män och transpersoner för våld och hot om våld. Även i fråga om våld och

¹ Gullers Group genomförde under 2016 en granskning på uppdrag av stadsledningskontoret.

² Hälsa på lika villkor? – hälsa och livsvillkor bland hbt-personer, Statens folkhälsoinstitut, 2006

³ Hälsan och hälsans bestämningsfaktorer bland transpersoner, Folkhälsomyndigheten, 2015

förtryck i hemmet blir unga hbtq-personer oftare utsatta⁴. Många hbtq-personer har ett lågt förtroende för och är osäkra på bemötandet i den kommunala omsorgen⁵. Våld i nära relationer och hedersrelaterat våld som drabbar hbtq-personer riskerar dessutom att förbises på grund av bristande kompetens om hbtq-frågor inom socialtjänsten⁶.

Många hbtq-personer i Sverige väljer att inte vara öppna med sin läggning på jobbet⁷. Detta skulle kunna kopplas till en befärad rädsla för kollegornas eller chefernas brist på förståelse eller kränkande attityder. Samtidigt vittnar många hbtq-personer om att de känner stress över att leva ett dubbelliv.

Ett Stockholm för alla innebär att stadens verksamheter bedrivs så att den service och omsorg och de tjänster som erbjuds stockholmarna är lika tillgänglig, av lika hög kvalitet för alla, oavsett könsidentitet, könsuttryck eller sexuell läggning. Stockholms stad behöver öka kunskaperna inom verksamheterna och förstärka arbetet för att upprätthålla en hög kvalitet för alla. Staden har också som arbetsgivare en betydande roll för att säkerställa en öppen och inkluderande arbetsmiljö för alla anställda och för att främja lika rättigheter och möjligheter i arbetslivet oavsett könsidentitet, könsuttryck eller sexuell läggning. Stadens roll som arbetsgivare behandlas närmare i Stockholms stads personalpolicy.

Program för lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck kompletterar särskilt följande styrdokument:

- Stockholms stads personalpolicy
- Stockholms stads program mot våld i nära relationer samt hedersrelaterat våld och förtryck 2017-2020
- Program för barnets rättigheter och inflytande i Stockholms stad 2018-2022
- Program för ett jämställt Stockholm 2018-2022
- Program för delaktighet för personer med funktionsnedsättning 2011-2016, Stockholm – en stad för alla

⁴ Hon han hen - En analys av hälsosituationen för homosexuella och bisexuella ungdomar samt för unga transpersoner, Mucf 2010

⁵ Utvecklingen av hälsan och hälsans bestämningsfaktorer bland hbt-personer, Folkhälsomyndigheten, 2014,

⁶ Hur staden ska arbeta med detta område beskrivs närmare i stadens program mot våld i nära relationer och hedersrelaterat våld och förtryck.

⁷ 44 procent har aldrig eller sällan varit öppna på jobbet och 20 procent har alltid eller ofta upplevt en negativ attityd mot hbtq-personer på arbetsplatsen, FRA EU LGBT survey 2012

- Program för barn och ungdomskultur i Stockholms stad, Kultur i ögonhöjd
- Idrottspolitiskt program Stockholms stad 2013-2017
- Program för stöd till anhöriga 2017-2020
- Program för kvalitetsutveckling
- Stockholm stads program för upphandling och inköp

Mänskliga rättigheter

FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna (1948) slår fast att alla människor, oavsett land, kultur och sammanhang, är födda fria och lika i värde och rättigheter. De är universella och gäller för alla.

Ansvar för att de mänskliga rättigheterna inte kränks vilar på regeringen och på all statlig och kommunal verksamhet. Regeringsformen slår fast att den offentliga makten ska utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet.

Kommuner och landsting ansvarar för verksamheter som berör de flesta av individens rättigheter. Det är i mötet mellan den kommunala verksamheten och invånaren som rättigheterna konkretiseras i vardagen. Det är därmed kommuner och landstings arbete som i hög grad avgör hur väl Sverige lever upp till principer och krav som ställs i internationella konventioner gällande de mänskliga rättigheterna.

Sverige har kommit förhållandevis långt i lagstiftningen kring hbtq-personers rättigheter men det kvarstår utmaningar. Många människor kommer som flyktingar till Stockholm och möter stadens verksamheter. I dessa möten är det viktigt att värna om de mänskliga rättigheterna och att hbtq-personers särskilt utsatta situation beaktas.

Arbetet för att tillgodose individens rättigheter bedrivs både främjande och förebyggande. För att nå långsiktiga mål om allas lika rättigheter och möjligheter kan det ibland behövas särskilda åtgärder som riktas till vissa grupper.

Utgångspunkter för programmet

FN-konventioner och FN:s allmänna förklaring om mänskliga rättigheter är grunden för nationellt och internationellt skydd för homo-, bisexuella eller transpersoners och queera personers

åtnjutande av de mänskliga rättigheterna. Sexuell läggning och könsidentitet är en integrerad del av varje enskild persons värdighet och mänsklighet och får inte utgöra grunden för diskriminering eller övergrepp. Detta slås fast i Yogyakartaprinciperna som omfattar principer om t. ex rätten till social trygghet, rätten till bästa uppnåeliga hälsa, rätten att bilda familj, rätten till utbildning och att delta i det offentliga livet⁸.

Regeringen antog 2014 den första nationella strategin för lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck. Syftet med strategin var att stärka arbetet för homosexuella, bisexuella och transpersoners situation i Sverige.

Diskrimineringslagen syftar till att motverka diskriminering och främja allas lika rättigheter och möjligheter.

Syfte

Stockholms stads program för lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck är ett styr-dokument för alla stadens nämnder och bolagsstyrelser. samt ska, så långt som möjligt, tillämpas i uppdrag som staden ger andra organisationer.

Programmet syftar till att utveckla och säkerställa kvaliteten i stadens verksamheter så att alla människor, oavsett könsidentitet, könsuttryck eller sexuell läggning, blir bemötta likvärdigt, får sina rättigheter tillgodosedda och inte diskrimineras. Syftet är också att den service och omsorg och de tjänster som erbjuds stockholmarna är lika tillgänglig, av lika hög kvalitet och lika väl anpassade för alla, oavsett könsidentitet, könsuttryck eller sexuell läggning.

Staden bidrar därmed till ett jämlikt, jämställt, icke-diskriminerande och socialt hållbart samhälle.

⁸ Yogyakartaprinciperna (2006) utgör internationella rättsprinciper om tillämpning av internationell rätt när det gäller brott mot mänskliga rättigheter på grund av sexuell läggning och könsidentitet. Rättsprinciperna är framtagna av Internationella juristkommissionen och International Service for Human Rights.

Övergripande inriktning och fokusområden

Övergripande inriktning

I Stockholm har alla samma möjlighet och makt att forma samhället och sina egna liv utan att begränsas av exkluderande normer kopplat till kön, könsidentitet, könsuttryck eller sexuell läggning.

Fokusområden

Här anges programmets fokusområden och ett antal särskilt viktiga frågor inom varje område.

1. Våld, diskriminering och andra kränkningar mot hbtq-personer ska upphöra

1.1 Stockholm ska vara en trygg stad att leva i oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck.

1.2 Hbtq-personers utsatthet för trakasserier, våld, diskriminering och andra kränkningar samt hatbrott ska upphöra.

1.3 Brott mot hbtq-personer ska synliggöras och benägenheten hos de som utsätts att söka hjälp och skydd ska öka.

1.4 Hbtq-personer som utsätts för våld, t.ex. våld i nära relation, hedersrelaterat våld och hatbrott, ska ha likvärdig tillgång till skydd, stöd och hjälpinsatser och bemötas utifrån sina individuella behov.

2. Unga hbtq-personer ska ha lika rättigheter och möjligheter

2.1 Alla unga, oavsett sexuell läggning och könsidentitet och könsuttryck, ska ha möjlighet att delta på likvärdiga villkor och ha likvärdig tillgång till välfärd – utbildning, omsorg, hälsa och fritid.

2.2 Unga hbtq-personer ska känna sig trygga i att kunna vara sig själva. Normer som verkar inskränkande och exkluderande för hbtq-personer ska synliggöras och motverkas i verksamheter som vänder sig till unga.

2.3 Skolan ska vara en trygg plats för alla unga, oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck. Det främjande och förebyggande arbetet kopplat till normer kring sexualitet och kön ska vara väl utvecklat i alla stadens skolor.

2.4 Barn och elever som lever i regnbågsfamiljer ska bemötas likvärdigt och deras familjeförhållanden ska speglas i pedagogiska material, samtal och kulturaktiviteter i förskolan och skolan.

2.5 Unga hbtq-personer ska ha likvärdig tillgång till trygga mötesplatser och meningsfulla fritidsaktiviteter, samt möjlighet att bygga egna nätverk och skaffa sig positiva förebilder inför vuxenlivet.

2.6 Stadens medarbetare som kommer i kontakt med unga ska vara uppmärksamma på om ett barn far illa i hemmiljö eller hindras att uttrycka sin identitet eller sexuella läggning.

3. Hbtq- personer ska ha likvärdigt stöd, omsorg och vård

3.1 Hbtq-personer ska ha god och likvärdig tillgång samt få sina behov tillgodosedda. Hbtq-personer ska känna högt förtroende för och känna sig trygga i att efterfråga och söka den omsorg och vård som de är i behov av.

3.2 Staden ska i myndighetsutövning behandla och bemöta stockholmarna likvärdigt och respektfullt oavsett könsidentitet, könsuttryck eller sexuell läggning eller familjekonstellation.

3.3 Äldre hbtq-personer eller personer med funktionsnedsättning i behov av stöd och omsorg ska ha tillgång till en trygg och likvärdig service. I vård- och omsorgssituationer ska ett respektfullt och lyhört bemötande, oavsett utförare garanteras.

3.4 Hbtq-personer ska ha samma förutsättningar för god fysisk såväl som psykisk hälsa.

4. Hbtq-personer ska ha likvärdig tillgång till kultur, idrott och fritid

4.1 Hbtq-personer ska ha likvärdig tillgång till stadens utbud av kultur-, fritids-, idrotts- och motionsverksamhet. Verksamheterna ska vara planerade och utformade så att hbtq-personer tryggt kan ta del av aktiviteter.

4.2 Hbtq-personer, deras erfarenheter och livsvillkor ska speglas i stadens kulturverksamheter. Exkluderande normer kring sexualitet och kön ska uppmärksammas.

5. Staden ska samverka med civila samhället för hbtq-personers lika rättigheter och möjligheter

5.1 Staden ska stödja civilsamhällets aktörer som tillhandahåller trygga mötesplatser, sociala aktiviteter och fritidsverksamheter som riktar sig till olika individer inom hbtq-gruppen, särskilt för unga, äldre och nyanlända.

5.2 Föreningar som får stöd av staden ska arbeta för att motverka diskriminering och kränkande behandling i sina verksamheter utifrån sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck.

5.3 Staden ska delta i och stödja evenemang som synliggör och lyfter fram mänskliga rättigheter och hbtq-personers livssituation.

Genomförande och uppföljning

Ansvar

Nämnder och bolagsstyrelser ansvarar för genomförande av programmet. Detta görs inom ramen för ordinarie planering och uppföljning av verksamheten. I programmet tydliggörs stadens inriktning för arbetet och ett antal gemensamma fokusområden för stadens nämnder och bolagsstyrelser preciseras. Programmet utgör vidare en grund för samverkan mellan stadens aktörer.

I verksamhetsplanerna ska nämnder och bolagsstyrelser precisera hur de arbetar med de fokusområden som redovisas i programmet.

Fokusområdena och de prioriterade frågorna utgör en grund när nämnder och bolagsstyrelser konkretiserar nämnd- och bolagsmål, indikatorer och aktiviteter som bidrar till att kommunfullmäktiges mål i stadens budget. Den ordinarie uppföljningen av dessa mål, aktiviteter och indikatorer i tertiärrapporter och verksamhetsberättelsen utgör därmed en uppföljning av nämndens och bolagsstyrelsens insatser för att säkerställa lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck.

Kommunstyrelsen ansvarar för en samlad uppföljning av arbetet inom stadens verksamheter, övergripande samordning samt för att vid behov tydliggöra stadens prioriteringar inom området.

Kunskap

Nämnder och bolagsstyrelser ansvarar för att det finns god kompetens i organisationen för att inkludera ett hbtq-perspektiv i verksamheten, dvs. inte utgå från att alla identifierar sig som män eller kvinnor, att alla är cispersoner eller attraheras av motsatt kön.

Förtroendevalda, förvaltnings- och bolagsledningar och nyckelpersoner behöver kunskaper om hbtq-personers livsvillkor och om heteronormen, samt vad det innebär för arbetet med ledning och styrning.

Medarbetare i staden behöver ha relevant kunskap om hbtq-personers livsvillkor och situation och om hur heteronormen kan utgöra ett hinder för ett professionellt och respektfullt bemötande, utifrån den egna verksamhetens områden. Särskilt viktigt är det att den kunskapen finns hos medarbetare som möter barn och unga.

Den diplomutbildning som kommunstyrelsen har tagit fram ska användas för att stärka verksamhetens kompetens för att säkerställa lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck.

Kommunikationen om stadens tjänster och service behöver innefatta hbtq-personer såväl språkligt som bildmässigt. Medarbetare med ansvar för extern och intern kommunikation ska ha kunskap om normkritisk kommunikation och bildanalys för att hbtq-personer inte ska vara exkluderade i stadens externa och interna kommunikation.

Kunskapsutveckling om hbtq-personers livsvillkor och situation ska ske löpande. Här fyller hbtq-organisationerna en viktig funktion genom sin saksakexpertis.

Kommunstyrelsen ansvarar för att i samband med genomförande av strategin genomföra introducerande utbildningsinsatser för förtroendevalda, förvaltnings- och bolagsledningar och nyckelpersoner.

Metoder och arbetssätt

Normkritiskt förhållningssätt

Ett normkritiskt förhållningssätt, ibland kallat normmedvetet, handlar om att man i verksamheten fokuserar på och granskar de normer och strukturer som leder till att människor kränks, diskrimineras eller osynliggörs. Det handlar om att t.ex. i utvecklingsarbete kring bemötande särskilt diskutera vilka som inkluderas respektive exkluderas, vilka som verksamheten är anpassad efter och vilka som kan missgynnas.

I det förebyggande arbetet mot våld ska en del vara att motverka traditionella normer kring kön med fokus på normer kring maskulinitet och att synliggöra hur dessa bidrar till att våld uppstår. Viktiga verksamheter för detta är förskola och skola. Skolor kan behöva förstärka det främjande och förbyggande arbetet kopplat till normer kring sexualitet och kön.

Bemötande, likabehandling och diskriminering

Alla stadens verksamheter som möter medborgarna behöver utveckla former för att säkra att de behandlar och bemöter stockholmarna likvärdigt och respektfullt oavsett könsidentitet, könsuttryck eller sexuell läggning eller familjekonstellation. Det innebär bland annat att information och formulär som används ska utgå från inkluderande normer och språkbruk kring kön och sexualitet. Det krävs också ett aktivt arbete mot diskriminering. Det gäller inte minst inom förskolan, skolan, fritidsverksamheter, arbetsmarknadsinsatser, medborgarkontor och bostadsförmedling samt vid myndighetsutövning.

Det är viktigt att vara medveten om att olika gruppers och individers förutsättningar och möjligheter inte enbart påverkas av omgivningens föreställningar om sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck utan förstärks ytterligare av föreställningar om kön, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, ålder och socioekonomi.

I Stockholms stads arbete med riktlinjer, rutiner och anvisningar ska hbtq-perspektivet beaktas för att säkerställa att perspektivet omfattar stadens medarbetare.

Synliggörande av hbtq-personers upplevelser

Staden behöver utveckla metoder och rutiner för att synliggöra och öka kunskapen om hbtq-personers upplevelser av verksamheternas utformning och bemötande. Att efterfråga hbtq-personers upplevelser ger kunskap och är i sig inkluderande och respektfullt.

I samband med undersökningar som syftar till att följa upp verksamheterna behöver homo- och bisexuella och transpersoners erfarenheter och upplevelser inkluderas. Det kan handla om utformning av enkäter, intervjuer eller fokusgrupper för att nå fördjupad kunskap. Enkäter, såsom medarbetar-, brukar- eller kundenkäter, behöver där det är möjligt innefatta ett tredje könsalternativ i form av ”annat”, utöver ”vet ej/ vill inte ange”.

Referenser

- Diskrimineringslag (2008:567)
- Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (2007)
- FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna (1948)
- Idrottspolitiskt program Stockholms stad 2013-2017
- Program för barn och ungdomskultur i Stockholms stad, Kultur i ögonhöjd
- Program för barnets rättigheter och inflytande i Stockholms stad 2018-2022
- Program för ett jämställt Stockholm 2018-2022
- Program för delaktighet för personer med funktionsnedsättning 2011-2016, Stockholm – en stad för alla
- Program för kvalitetsutveckling
- Program för stöd till anhöriga 2017-2020
- Stockholms stads personalpolicy
- Stockholm stads program mot våld i nära relationer samt hedersrelaterat våld och förtryck 2017-2020
- Stockholm stads program för upphandling och inköp

- Regeringen strategi för lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck (2014)
- Skollag (2010:800)
- Socialtjänstlag (2001:453)
- Yogyakartapinciperna om tillämpning av det internationella skyddet för de mänskliga rättigheterna vad gäller sexuell läggning och könsidentitet (2006)
- Vision 2040 Ett Stockholm för alla

Bilaga

Begreppsdefinitioner

Sexuell läggning

Bisexualitet, heterosexualitet och homosexualitet är sexuella läggningar enligt svensk lagstiftning (juridisk definition). Sexuell läggning innefattar praktik och preferens, men framförallt identitet. Sexuell identitet handlar om hur en person själv upplever eller definierar sin sexualitet.

Heterosexuell är en person som blir kär i och/eller attraheras av människor av annat kön än en själv. Bisexuell är en person som blir kär i och/eller attraherad av människor oavsett kön.

Homosexuell är en person som blir kär i och/eller attraherad av någon av samma kön som en själv.

Transpersoner

Transpersoner är ett paraplybegrepp som avser personer bryter mot samhällets normer av kön, Trans handlar inte om sexuell läggning utan transpersoner kan vara hetero-, homo- eller bisexuella.

Begreppet innefattar många undergrupper och det går att vara transperson på många olika sätt. Begreppet anses vanligen omfatta transexuella, transvestiter, intersexuella och personer som identifierar sig som transgender eller intergender.

Könsidentitet och uttryck

Könsidentitet är en persons självidentifierade, självupplevda kön dvs. det personen känner sig som. Ingen annan kan bestämma detta åt någon annan, och var och en har rätt att själv avgöra ens egen könsidentitet. Könsuttryck är hur en person uttrycker sitt kön. Det görs t.ex. genom kläder, kroppsspråk, frisyr och socialt beteende. En individs könsuttryck kan stämma överens med könsidentiteten, men det behöver inte vara så.

Kön och genus

Med kön avses ofta det biologiskt och juridiskt kön som används vid exempelvis könsuppdelad statistik. Biologiskt kön definieras utifrån inre och yttre könsorgan, könskromosomer och hormonnivåer. Juridiskt kön är det kön som står registrerat i folkbokföringen, pass eller legitimation. I Sverige finns bara två juridiska kön.

Genus betyder socialt och kulturellt kön, det vill säga de egenskaper och förmågor som vårt samhälle knyter till kvinnor respektive män.

De föreställningar vi har om vad som anses vara kvinnligt och manligt är i ständig förändring och skiljer sig mellan tidsperioder och kulturer.

Cispersoner

Cisperson är ett begrepp som används för att beskriva en person vars könsidentitet och könsuttryck stämmer överens med det kön man tilldelades vid födelsen. Exempelvis en person som föds med penis, ser sig själv som man och har könet man registrerat som kön i folkbokföringen. Förenklat uttryck är en cisperson en person som inte är en transperson. Begreppet har inget med sexuell läggning att göra.

Heteronorm

Heteronormen är den norm i samhället som förutsätter att alla människor är antingen kvinna eller man och ingenting annat, och dessa är två motsatta kön. Kvinnor och män förväntas vara olika, feminina respektive maskulina. Enligt heteronormen förväntas alla även vara heterosexuella och cispersoner (d.v.s. identifierar sig med det kön de tilldelades vid födseln). Att följa eller passera inom heteronormen ger ekonomiska, politiska och sociala fördelar.

Queer

Queerteori är en samlingsbenämning på olika teoretiska perspektiv som menar att kön och sexuell läggning är en social konstruktion. I grunden är det ett ifrågasättande av heteronormen. En individ kan definiera sin könsidentitet och/eller sin sexuella läggning som queer. Att kalla sig queer kan innebära en önskan att inkludera alla kön och sexualiteter eller att inte behöva identifiera eller definiera sig.

Intersektionalitet

Intersektionalitet är ett begrepp som används för att synliggöra att individer eller grupper inte är statiska eller homogena, samt att olika maktordningar samverkar och förstärker varandra. Exempelvis påverkar etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, sexuell läggning, kön, könsidentitet, könsuttryck, ålder, socioekonomi och bostadsort de förutsättningar och möjligheter grupper/individer har i samhället.

Normkritik

Normkritik, ibland även kallat normmedvetenhet, är ett förhållningssätt som har till syfte att synliggöra och granska vilka normer som råder i en grupp eller i ett samhälle för att se vilka som inkluderas och vilka som exkluderas.

Det handlar om att förändra de normer som leder till att vissa har privilegier och att andra osynliggörs. Det handlar inte om att majoriteten ska tolerera de som avviker eller bryter mot normen. Fokus ligger på att reflektera kring vad som ses som självklart och normalt och vad det får för påverkan på vilka personer som då ges makt och fördelar på bekostnad av andra, (oftast) minoritetsgrupper. Syftet med att granska normer är begripa vad som möjliggör diskriminering och att bli medveten om sina egna föreställningar för att kunna medverka till att alla individer likvärdiga förutsättningar.

Att visa tolerans har länge används som begrepp i för att motverka diskriminering i arbetet för mänskliga rättigheter. Ett normkritiskt perspektiv på tolerans innebär att fråga sig vem som har makten att tolerera vem. Att istället tala om respekt öppnar upp för en bättre jämbördighet. Det finns en skillnad i att tolerera någon och att respektera någon.

Maskulinitet

Maskulinitet är ett begrepp som fokuserar på manligt genus dvs. mäns psykologiska, sociala och kulturella livsvillkor, livsstilar, attityder och handlingsätt. Det handlar också om hur manlighet (re)konstrueras kulturellt och socialt, dvs. vilka egenskaper och beteenden hos män som förväntas och premieras i samhället.

Hatbrott

Hatbrott innebär att någon angriper en person eller en grupp av människor på grund av deras uppfattade ras, hudfärg, etniska bakgrund, trosbekännelse, sexuella läggning eller könsidentitet eller uttryck. Den som utsätts behöver inte ha egenskapen ifråga utan det räcker om gärningspersonen tror eller uppfattar att denna har det eller anser att denna *representerar* en grupp människor med sådana egenskaper. Hatbrott är ett resultat av bristande respekt för mänskliga rättigheter och människors lika värde.